

la veu

de Benicarló
de Benicarló

FALLES
2013
el resum

Falles 2013, de la tranquil·litat a la permissivitat *petard-alcohòlica*

Falles 2013, de la tranquil·litat a la permissivitat petard-alcohòlica

text REDACCIÓ

Benicarló ha viscut les falles més tranquil·les dels últims anys, tot i celebrar-se el 40 aniversari dels festejos a la ciutat i de coincidir amb un llarg cap de setmana.

La ciutat ha aconseguit tancar els festejos sense incidents destacables. Les reunions de coordinació entre els cossos de seguretat i les comissions falleres, asseguren les autoritats, han aconseguit crear un dispositiu que ha funcionat a la perfecció. El botelló i el llançament de petards fora de l'horari permès són, no obstant això, les dues assignatures pendents de les falles. En el primer dels casos "s'ha patrutllat tots els dies per les zones habituals per a evitar que es produïra el botelló", va explicar Agustín Parra, cap de la Policia Local. Els controls, 14 en total, han provocat "que s'haja fet alguna denúncia" per consumir alcohol en la via pública. En el cas de llançament de petards en la via pública, l'edil de Policia, Marcos Marzal, va reconèixer que és un dels problemes dels festejos. "No s'ha fet cap denúncia per llençar petards fora de l'horari establert. Però sí que és veritat que és una de les coses de les quals més es queixen els visitants", reconeixia Parra. Les queixes vénen sobretot "de turistes que s'allotgen a Peníscola, d'una certa edat, i que s'acosten a la nostra població a visitar les Falles".

Per la seua banda Marzal va reconèixer que el constant llançament de petards "resulta molest fins i tot per als

benicarlandos". Malgrat això, ambdós responsables de la seguretat van recordar que "és una qüestió de cultura i la culpa en la major part dels casos és dels pares, que els van donant petards als xiquets perquè els llencen". És per això que van vaticinar que "arribarà un moment que ens hauriem de posar durs perquè es complisca l'horari, com es va fer amb els casals". De fet enguany només hi ha hagut que requerir a una comissió, la de Nou Barri, per incompliment de l'horari de tancament. "Una cosa impensable fa uns anys, quan va començar a limitar-se l'obertura dels casals a la nit i que ens ha evitat molts problemes de seguretat" a l'afavorir que la gent es retire abans a descansar. Un altre dels punts a favor de la seguretat nocturna és que algunes de les comissions falleres contracten seguretat privada per als seus locals "el que ens facilita a nosaltres el treball". Marzal també va felicitar a les comissions falleres per aconseguir que la ciutat estiguera lliure de casals a l'endemà de la Cremà.

LA NIT DE LA PLANTÀ

Les llargues i complicades Falles del 2013 començaren el passat 15 de març, quan les primeres llums de sol van sorprendre a molts fallers ultimant els detalls de la plantà dels seus monuments. I és que en dues comissions de la ciutat, la nit va ser més que llarga. El Caduf i El Campanar van patir la tardança del seu artista faller, Juan Carlos Molés. En el primer dels casos "va aparèixer a les sis i mitja de la matinada del divendres", mentre que en el segon "ens ha deixat penjats". Els fallers d'aquesta última comissió, amb el

ve de la pàgina anterior

monument a meitat plantar, van mostrar el seu empipament col·locant cartells en el monument en el qual es podia llegir "indignats amb l'artista". "Ha perdut peces pel camí, que ens ha tocat anar a buscar per la carretera per a col·locar-les com hem pogut", lamentaven els membres de la comissió. Al disgust per haver-los deixat plantats s'unia en el cas del Caduf la indignació per la visita d'inspectors d'Hisenda a la seua comissió, que van reclamar factures i justificants de pagament enmig d'una vesprada més que complicada de plantà. Els fallers sospiten que busquen un possible frau dels proveïdors, ja que van reclamar els contractes amb els artistes fallers, la pirotècnia, la floristeria i altres serveis.

A la nit es coneixien els premis als monuments fallers. La falla Benicarló era designada com el millor monument faller del 2013, el jurat qualificador així ho ha determinat. El tàndem Vicente Martínez-Falla Benicarló aconseguia el primer premi dels monuments grans, mentre que la Falla El Campanar, obra de l'artista benicarló Dani Ballester, s'alçava amb el primer premi de les falletes infantils. El borrianenc Vicente Martínez, ha aconseguit recrear en el seu particular univers de color el quaranta aniversari d'aquesta comissió, la més veterana de Benicarló. Els seus fallers van esclatar d'alegria en el pavelló poliesportiu municipal després de

conèixer-se el veredict del jurat qualificador que va recórrer els 26 monuments que poblen els carrers del municipi, després dels sofriments que els ha provocat el fort vent que ha bufat durant tota la setmana.

LES LLÀGRIMES DE LES FALLES

Dissabte, Benicarló va demostrar la solidaritat que existeix entre les tretze comissions falleres del municipi. Ho va fer entre les llàgrimes emocionades de tots els fallers de la ciutat, que es van bolcar amb la Falla La Paperina en un dels moments més amargs de la seua història. Al migdia el remat central del seu monument es desplomava. La nit anterior s'alçaven amb el quart premi de les Falles 2013 de Benicarló. La resta de comissions, al conèixer la notícia, no s'ho van pensar. Van indicar al President que reunira als fallers entorn del monument danyat a les sis i mitja de la vesprada. Les dotze falles restants,

es concentraven en el cantó amb una xaranga, que es va encarregar d'amenitzar la desfilada que va traslladar les dotze figures solidàries fins al monument. Emocionats pel gest, els paperineros ploraven agraïts. L'emoció va embargar també a la resta de fallers que, entre sanglots, van dipositar al voltant del monument les figures donades. I punt i final. A l'ordre de "festa, que són Falles", els somriures van tornar als rostres.

Diumenge, l'Ofrena floral va ser l'acte central de la jornada dominical on l'absència de sol no va impedir que una veritable riuada humana omplira la ciutat per a gaudir de la festiva jornada. Els monuments fallers eren recorreguts per milers de visitants que, plàmol en mà, s'interessaven per les peculiaritats de la festa fallera, els casals es convertien al migdia en punt de reunió per a gaudir dels afamats aperitius i tapes que s'oferien. A les dos de la vesprada, com mana la tradició, es disparava la mascletà en la cèntrica Plaça de la Constitució. Ja a la nit, els casals eren de nou centre àlgid on rostir embotits i ballar fins a altes hores de la matinada.

LA NIT DE LA CREMÀ

El dimarts, Benicarló va acomiadar les Falles del 2013 estenent un rastre de pólvora i foc per tota la ciutat. A les 20h es cremaven les falletes infantils, amb l'excepció de la Falla El Campanar, guanyadora del primer premi en aquest exercici faller. Per a la Fallera Major de Benicarló, Sheila Vicente, era l'últim acte oficial al capdavant dels més menuts del

ve de la pàgina anterior

municipi, pel que va acompanyar la cremà amb llàgrimes als ulls. A les 22.30h la ciutat iniciava el ritual del foc seguint un estricte ordre dissenyat per les forces de seguretat. Les primeres a cremar van ser Mercat Vell i Grill, mentre que a la una i mitja de la matinada, desapareixia entre flames la falla guanyadora, la Falla Benicarló, que tancava així de forma espectacular el 40 aniversari de la seua fundació.

Comprar els dissabtes a la vesprada té premi

text REDACCIÓ

La Regidoria de Comerç, amb la col·laboració de l'Estació Nàutica Benicarló-Peníscola, ha organitzat una campanya per al mes d'abril per incentivar les compres als comerços de la ciutat els dissabtes a la vesprada. El premi consisteix en un passeig en veler per la costa i un circuit termal.

L'última campanya de fidelització que ha posat en marxa la Regidoria de Comerç, amb la col·laboració de l'Estació Nàutica Benicarló-Peníscola, té com a objectiu dinamitzar la zona comercial de Benicarló els dissabtes a la vesprada. La campanya, que es durà a terme durant el mes d'abril, porta per nom «Comprar els dissabtes a la vesprada té premi» i consistirà a sortejar entre els clients que compren els dissabtes a la vesprada un passeig en veler per la costa, des del port de Benicarló fins al parc natural de la Serra d'Irta. Durant el viatge, que té una duració prevista de quatre hores, hi haurà una degustació, i en arribar al port, els guanyadors podran disfrutar d'un circuit termal i una sessió d'spa a l'Spa Clubdemar de Marina Benicarló.

Els clients que compren als comerços adherits a la campanya dipositaran el tiquet de compra a una urna instal·lada al mateix comerç. El sorteig es realitzarà el dia 30 d'abril al Mercat Municipal.

La carxofa es promociona a El Corte Inglés

text REDACCIÓ

La carxofa de Benicarló serà la protagonista de les jornades gastronòmiques que el restaurant d'El Corte Inglés acull del 22 al 30 de març. La iniciativa s'emmarca en el 20é aniversari de la Festa de la Carxofa.

Un any més, el restaurant d'El Corte Inglés s'ha implicat a fons en la promoció de la carxofa de Benicarló i ha organitzat unes jornades gastronòmiques que durant una setmana oferiran tot tipus de receptes elaborades amb carxofes, des de la tradicional truita de carxofes fins al carpaccio de carxofa amb tonyina roja, rellomello de vedella amb carxofa i salsa de foie, arròs amb carxofes o delícies gastronòmiques a base de carxofa. Tot, regat amb vins de cellers seleccionats per la Indicació Geogràfica Protegida Castelló: Les Useres.

Amb aquestes jornades, el Corte Inglés, atret per la qualitat del producte i per la tradició, se suma als actes promocionals de la carxofa amb motiu del 20é aniversari de la Festa de la

Carxofa, que ha tingut lloc recentment.

La iniciativa compta amb la col·laboració de la Regidoria d'Agricultura de l'Ajuntament de Benicarló i del Consell Regulador de la Denominació d'Origen Protegida «Carxofa de Benicarló».

LES PATRULLES DE VOLUNTARIS COMENCEN A VIGILAR EL TERME RURAL

text NATÀLIA SANZ

Més seguretat al camp. Sota aquest lema s'han creat les patrulles de voluntaris amb les quals vigilar les zones rurals del terme municipal de Benicarló. Els agricultors s'han queixat en nombroses ocasions de la gran quantitat de robatoris que pateixen en les seues propietats, i encara que reconeixen el treball de les patrulles policials, diuen que són insuficients. És per això que han acordat crear patrulles de vigilància nocturnes que recorreran el terme municipal a les hores que els cossos de seguretat no es troben efectius. Les patrulles estaran compostes per grups de quatre persones que vigilaran amb furgonetes i gossos de vigilància. Així, es dividirà el terme municipal en dues parts i amb la finalitat de fer menys pesada aquesta tasca, cada grup només patrullarà un dia.

Els sindicats agraris, organitzadors de la iniciativa, van indicar que la seua missió es reduirà a "comunicar als cossos de seguretat situacions sospitoses". En aquest sentit van lamentar l'absència de l'alcalde i els edils d'agricultura i seguretat en l'acte de presentació de les patrulles. "Eixim a robatoris dia si dia també i per això hem conclòs que la millor

manera d'evitar-lo és fer també alguna cosa nosaltres. La nostra actuació, no obstant això, simplement pretén ajudar als cossos de seguretat, comunicant-los qualsevol incident o fet sospitós que vegem", explicava el representant local de la FEPAC, Francisco Vallés. Les furgonetes comptaran amb distintius, identificant-les com patrulla rural, i duran també una relació de nombres de telèfons d'emergències.

Malgrat aquestes intencions i les nombroses reunions realitzades entre els agricultors i els representants polítics del consistori, no ha estat possible arribar a un acord. Tant és així que la creació de les patrulles ha estat criticada per les autoritats. "Eills consideren que és innecessària, però la veritat és que cada vegada hi ha menys efectius a causa de les retallades i el mateix treball s'ha de repartir entre menys gent", va assegurar Miguel Piñana, representant local de la Unió de Llauradors. Les autoritats, per la seua banda, segueixen sostenint que són els agricultors els que han de denunciar els robatoris perquè els cossos de seguretat puguen actuar. Per la seua banda els agricultors diuen que estan cansats de denunciar sense conseqüències per als lladres. "La majoria de les vegades si vas a denunciar perquè t'han sostret gènere no arriba a l'import que estipula la llei", va indicar Piñana.

63.000 quilos de roba per a reciclar

text REDACCIÓ

Benicarló va reciclar l'any passat més de 63.000 quilos de roba en els 12 contenidors que té repartits per tota la ciutat. Els mesos de juny i octubre, coincidint amb el canvi de temporada, van registrar les xifres més altes.

Durant l'any 2012, els ciutadans de Benicarló van reciclar 63.626 quilos de roba, una xifra bastant elevada si es tenen en compte els números de l'any 2011, quan es van recollir menys 55.000 quilos. Com en anys anteriors, l'any 2012 ha registrat increments puntuals produïts pels canvis de temporada, que varien d'un any a un altre en funció de les temperatures. Així, el màxim de quilos es va recollir durant els mesos de juny i octubre, amb més de 8.000 quilos recollits cadascun dels dos mesos. El contenidor amb un millor rendiment és el que es troba ubicat al camí de Sant Mateu, a l'ecoparc, amb més d'11.000 quilos recollits. Benicarló compta des del 2007 amb 12 contenidors de roba instal·lats en diversos punts de la ciutat. Tot el material que es recull es destina, en funció de l'estat de roba, a la venda de roba de segona mà en establiments sense ànim de lucre o a l'elaboració de draps i retalls que es venen amb finalitats benèfiques.

La recollida, que gestiona l'empresa Reciplana Recuperacions 2010 SL a través de la Fundació Tots Units, es realitza dos vegades per setmana durant tot l'any, dimarts i divendres.

**Còpies Color, Blanc i Negre, Plànols, Digitals
Llibreria: Infantil, Adults, Text**

Còpies GRAN FORMAT

**Copisteria Llibreria Grèvol
C./ Sant Blai, 2 - Tel. 964 475698
12580-Benicarló**

El Parc de Bombers estrena les instal·lacions del Polígon El Collet

text REDACCIÓ

Les noves instal·lacions del Parc de Bombers del Baix Maestrat ja estan en marxa. El Polígon Industrial El Collet acull una infraestructura que permetrà els bombers atendre qualsevol emergència en menys de 17 minuts en els 14 municipis als quals presta servei.

El president de la Diputació, Javier Moliner, el conseller de Governació, Serafín Castellano, i l'alcalde de Benicarló, Marcelino Domingo, han inaugurat oficialment les noves instal·lacions del Parc de Bombers del Baix Maestrat, ubicat al Polígon El Collet. El nou edifici, de més de 2.000 metres de superfície útil i 11.200 metres quadrats de parcel·la, ha suposat una inversió de 1,6 milions d'euros i representa, ara per ara, el millor equipament del Consorci Provincial de Bombers. Amb aquesta nova infraestructura, els serveis d'emergències milloraran notablement i permetran als bombers accedir a qualsevol dels 14 municipis (que sumen més de 82.000 habitants) als quals presta servei en menys de 17 minuts, un temps que encara pot reduir-se més quan estiga operativa la variant de la N-340. El nou Parc de Bombers, construït en menys d'un any, està dotat de les més modernes tecnologies i suposa una millora substancial en el dia a dia dels 53 professionals que hi treballen. L'edifici alberga 12

vehicles especialitzats en tasques de prevenció, extinció d'incendis i salvaments, a més d'un camió-escala per a rescats a 32 metres d'alçada i un camió de risc químic per a actuacions relacionades amb matèries perilloses. Tant el president de la Diputació com el conseller de Governació i l'alcalde han destacat la importància d'aquesta inversió, que suposarà millorar notablement la seguretat en tota la zona d'influència del Parc de Bombers, i han agraït als bombers la tasca que realitzen dia a dia "posant la seua vida al servei dels ciutadans".

RAJOY DEMACRAT

En rendir-se a l'evidència, Rajoy, que la crisi econòmica que patim –els pobres, que els rics no la senten- no era culpa del bleda de Zapatero, tal com ell i els seus havien proclamat a tot vent, i que cap de les seues mesures –ni el servilisme als mercats i a her Merkel- no han servit de res, a don Mariano se'l veu desmillorat, trencat de color, demacrat...malgrat seguir tenyint-se els cabells, en contrast amb la barba més canosa cada dia i la "corona" de novici que intenta amagar, quan compareix.

Ara, amb l'afaire Bàrcenas i tot el seguit de declaracions pretesament exculpatòries de la cúpula "popular", Rajoy exhibeix *de motu proprio* un estat de confusió mental i lingüística tal, com per afirmar allò de... *todo es falso...salvo alguna cosa*.

Decididament don Mariano està acabat.

ACADÈMICS

De la RAE, encara que els de la Història –amb els seu famós, per desacreditat, diccionari-, no es queden al darrere. Ara, però, els de la lengua española, tan amatents a desacreditar el llenguatge no sexista (!), mantenen un inexplicable silenci envers el "verb" dels polítics "populars", que no paren de dir despropòsits: quan no és el portantveu al congrés, és la vicepresidenta i portantveu del govern. I si no la secretària general, la ministra de (des)ocupació o la de sanitat(privada). A cada qui la diu més grossa i amb un llenguatge inintel·ligible i trucat.

La perversió lingüística, però, té el summum en el mateix Rajoy, quan s'atreveix a afirmar que "todo es falso... –en relació a l'afaire Bàrcenas- ...salvo alguna cosa" (!?), amb una impropietat que el faria suspendre la "revàlida" de la ESO que pretén aplicar Wert. I tot això amb el silenci còmplice dels "garantistes" de l'español.

Marc Antoni Adell

COMUNICAT ELECCIÓ NOU PAPA

L'Administrador Diocesà de Tortosa, Il·m. José Luís Arín Roig, en conèixer l'elecció del cardenal Jorge Mario Bergoglio, com a nou bisbe de Roma i successor de Sant Pere, declara:

"En primer lloc, hem experimentat una gran alegria, ja que el que estàvem esperant, desitjant i pregant, ha succeït. Donem gràcies a Déu per aquesta elecció i fem explícita la comunió, tant personal com de la diòcesi, amb el nou Romà Pontífex."

El nou Papa és del nou continent. Allà on Joan Pau II l'any 85 reclamava una "Nova Evangelització: nova en el seu ardor, nova en les seves expressions i nova en els seus mètodes."

Una Amèrica Llatina on la Paraula de Déu és aliment habitual dels cristians fent realitat la gran afirmació de Benet XVI a la Carta Apostòlica post-sinodal Verbum Domini (núm. 121) "El fonament de tota espiritualitat cristiana autèntica i viva és la Paraula de Déu anunciada, acollida, celebrada i meditada en l'Església".

El nom que s'ha imposat, Francesc, evoca l'esperit de sant Francesc d'Assís, que segueix atraient els cristians d'avui a vèncer la pobresa-misèria que és filla de les injustícies amb la pobresa-virtut que és expressió de solidaritat.

Des de la diòcesi de Tortosa preguem pel Papa Francesc, perquè Déu li concedeixi la gràcia de servir eficaçment i amorosa l'Església de Crist que peregrina

arreu del món. Tanmateix demanem a tots els diocesans que, seguint la petició que el mateix Sant Pare va fer des del balcó de Sant Pere, demanin a Déu que el beneixi i l'il·lumini.

Declaracions de l'Il·m. mn. Arín Roig.

Joana Serrano
Delegada Mitjans de Comunicació

EDITORIAL

876

la veu de Benicarló

DES DEL 18
D'AGOST DE 1995

Les dos cares de les falles benicarlandes

Les falles són, sens dubte, un reclam turístic de primera magnitud i per això cal cuidar-les i treballar amb elles perquè siguin productives per a la ciutat. Els monuments fallers són una atracció que, certament, no tenen parangó en res conegut. L'economia que es mou al seu voltant és, igualment, molt important per a la ciutat i es diversifica en molts sectors que acaben redundant en favor de tots a més de ficar el nostre nom al mapa com a destinació turística, que ja ens va bé. Però tot i així cal reflexionar, i molt, al voltant d'aquetes festes que queden deslluïdes per un ambient etílic imperant que no beneficia la nostra imatge. I no parlem de la permissivitat absoluta envers el llançament de petards si tenim en compte les paraules de les nostres autoritats abans de començar les festes dient que s'aplicaria l'ordenança corresponent i, després, es despengen amb unes altres indicant que "no s'ha fet cap denúncia per llençar petards fora de l'horari establert. Però sí que és veritat que és una de les coses de les quals més es queixen els visitants". Certament increïble, per no dir lamentable, escoltar açò de les

nostres autoritats que, suposadament, han de vetllar perquè la convivència siga el que prevalga en tot moment.

Per això la cara amable de les falles acaba sent completament enterbolida per la seua cara fosca. Comprovar dia rere dia d'aquestes falles el comportament incívic de molta gent amb els petards, llençant-los quan, com i on els dona la gana sense respectar ni les coses que no són seues ni a la gent, no sembla molt edificant. Molta gent, però molta, està farta de no poder gaudir de les falles amb un mínim de tranquil·litat per culpa dels desaprensus que creuen que açò és com el salvatge oest on fer saltar la gent a petardades, com un pistoler qualsevol, és l'esport nacional. Carrers i més carrers s'han convertit en dipositaris de restes d'aquest material pirotècnic. I no parlem de la quantitat de gent que, en estat etílic, creu que cada cantonada és el seu pixador particular, molestant i embrutant allò que no és seu, fent que carrers i portals es convertisquen en autèntics rius de merda que després han de ser baldejats pel fastigós estat en que han quedat. I també de la ingent quantitat de brutícia que s'acumula als voltants dels casals que al final acaba sent retirada per les brigades de neteja. Però com indicàvem més amunt el més lamentable de tot açò és veure la complaença dels nostres governants que, amb l'excusa que "només són quatre dies", no fan la seua feina com cal i miren cap un altre lloc.

Si aprovem ordenances i després no les fem complir de que serveixen? Molts diners ens està costant, dels nostres impostos, endreçar tot el que abans hem esmentat. Diners que, en els temps que corren, millor ens aniria gastar-los en altres coses més productives.

Ara, a veure qui és capaç de conjuminar d'alguna manera les dos cares d'aquesta festa. I és que així no anem enlloc!

CARXOFA I PANISSOLA

Panissola 1: als brètols, cafres, salvatges, energúmens, bèstia, boig... i tots els adjectius qualificatius semblants que vulgueu utilitzar, que s'han passat aquestes falles destrossant el mobiliari urbà. No pots ser que la nostra ciutat es convertisca en un campí qui puga amb la connivència, o mirada cap un altre lloc, de les nostres autoritats. Tot el que és fa malbé ho paguem tots de la nostra butxaca amb els nostres impostos i cada vegada que s'ha de reposar són diners que podrien servir per a d'altres coses. És que ací no hi ha responsables de cap tipus? Després diran que el que s'ha trencat és una anècdota?. Doncs sí és així, els polítics que ens governen que ho paguen de la seua butxaca!

Panissola 2: i ben apegalosa, per al Ministre d'Interior, el conseller de Governació i els regidors d'Agricultura i Governació de Benicarló. Els *sometents* recentment creats al camp benicarlando no son més que l'evidència del fracàs de les polítiques del PP en matèria de seguretat i la nul·la inversió en mitjans i efectius a la nostra població i comarca

Dir. Hon.: CRISTINA GARCIA

Consell de Redacció:
NATALIA SANZ, FRANCESC DEL
CASTILLO, TONYO FIBLA,
JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
ABDON i RODOLFO SERRANO

Edita

Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló FAX: 964.47.56.98
laveubenicarlo@terra.es

Amb el suport

COL·LABORA

Col·laboradors:
XAVIER
RAMON PA
JESÚS M
J.M. SA

FITXA DE SUBSCRIPCIÓ A LA VEU DE BENICARLÓ (2013)

Nom _____ Cognoms _____
 Domicili _____
 Població _____ CP _____ Telèfon _____
 Correu electrònic _____

Se subscriu a La Veu de Benicarló, per l'import de 85 euros (50 números, anual) prorrogable si no hi ha ordre en contra (l'anulació caldrà avisar-la amb dos mesos d'antelació). Als enviaments fora de Benicarló caldrà afegir 26,60 euros anuals.

Forma de pagament: (1) Domiciliació (2) Transferència Bancària

(1) Domiciliació: Remeteu aquesta butlleta i la domiciliació bancària per 85,00 euros a l'Associació Cultural la Feram de Benicarló (C/Sant Francesc, 95 Casal Municipal - 12580 Benicarló)

Signatura;

a dia _____ de _____ de 2013

Domiciliació Bancària

BANC / CAIXA

ADREÇA

NOM I COGNOMS DEL TITULAR DEL COMPTE

CODI DE COMPTE

Senyors, els demano que, fins a una nova ordre, atengueu els rebuts que els presentarà l'Associació Cultural la Feram de Benicarló per l'import de la subscripció a La Veu de Benicarló

(2) Transferència bancària de 85,00 euros (50 números anuals), a favor de l'Associació Cultural la Feram de Benicarló.

C/C 3162 1201 07 1153776529. La transferència s'haurà de realitzar abans de la recepció del primer número de la subscripció realitzada (cal enviar per fax al 964 47 56 98 comprovant de la transferència o de l'ordre de pagament). Fins la recepció d'aquest, no es remetrà el primer exemplar de la subscripció.

Tota l'actualitat a un sol clic de distància

3x4 info
La informació que es multiplica

Notícies on-line del Maestrat, Els Ports i la Tinença de Benifassò

www.3x4.info

LA FILOXERA
M A G A Z I N E

benicarló al día
diario digital de benicarló

LABORA: **Conselleria d'Educació de la Generalitat Valenciana**

Col·laboradors: PERE BAUSÀ, JOAN HERAS, BURRIEL, NATÀLIA SANZ, CARLES LLUCH, CRIS, JOSEP V. TAUS, TOLITO, JORDI MAURA, MAESTRO, G. SEGARRA, VICENT FERRER, ANABDÓN, DR. CLIMENT, ROBESPIERRE I EL SAMARUC

Administració, subscripcions
 © COPISTERIA GRÉVOL
 Dipòsit legal/ CS-193-2004
 Imprimeix/ GRÉVOL, Sant Blai, 2
 12580 Benicarló Tel. 964 475698

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

EL BENICARLÓ UNDERGROUND

Fa falta ser fava

Com ja hem dit diverses vegades, els informes (vinga, va, els *partes*) policials són, sens dubte, tota una font d'inspiració per a nosaltres i aquest que ara us ensenjem no n'és una excepció: Resa així "17:00 Inmovilización de un turismo de forma preventiva por alcoholemia positiva de su conductor. El mismo había entrado en el Retén de la Policía Local para solicitar una información sobre una calle cuando el Agente se percató del fuerte olor a alcohol, dando un resultado de 0,60 mg/l.". I és que els hi ha de bons però aquest se supera de totes, totes. Mireu que no hi ha bars, cafeteries, restaurants... pels voltants de la caserna policial que va i, bufat com un suro, el personatge en qüestió va i no se li ocorre altra cosa que entrar a preguntar una adreça al reté de la policia local. I com diu l'acudit "que la policia no és tonta", sospitant que havia d'agafar un vehicle, preventivament, li l'immobilitzen. Això de la immobilització d'un vehicle de manera preventiva és la primera vegada que ho hem escoltat. I al bufat, també el devien immobilitzar... preventivament, fent li passar la mona a la garjola?

text LA COLLA DE TAFANERS

Contenedor fantasma

Ja fa un temps vam parlar d'aquest famós contenidor industrial, quan la regidora de comerç es va posar la medalla per la seua instal·lació ja que era el primer d'aquestes característiques al nostre país (?). No res, el sùmmum dels contenidors intel·ligents per als residus orgànics. Certament, l'alegria li va durar menys que un caramel al pati d'una escola atès que no va tindre temps d'inaugurar-lo... que va haver de tancar-lo. Aleshores la culpa, qui lletja que és la culpa que ningú no la vol, va dir que era dels comerciants del mercat, que no sabien utilitzar-lo, dient que dipositaven allí tota mena de materials, alguns d'ells no aptes per anar allí. La qüestió va ser que

com allò fotia una pudor nauseabunda no va tindre més remei que tancar-lo a l'espera que el repararen. I així que han anat passant els mesos i més mesos (ja n'hem perdut el compte) i de tant en tant algú l'ha destapat, hi ha clavat el nas i l'ha tornat a tancar. I segueix sense funcionar! Uns dos-cents cinquanta mil euros de l'ala que ens va costar la broma per a tindre'l tapat amb una bossa de plàstic negre perquè ningú fique allí cap mena de residus. I de sobte, com una il·luminació fallera, els masclets a tota hora li hauran desembossat el cervell, ens han sorprès amb una nova configuració, que no sabem si tindrà continuïtat després, consistent a afegir a la bossa negra que havíem dit que l'envoltava un contenidor dels de tota la vida. Sí, sí, d'eixos verds que has d'alçar la tapa amb la mà i dipositar tu mateix la brossa a dins, que són més baratets i tenen la mateixa utilitat. Increïble però cert! Si abans fèiem riure... ara més. Els tafaners ens preguntem si els descomptaran dels sous el cost de la seua ineptitud als nostres governants... valorada en els vora 40 milions de les antigues pessetes (250.000 euros) que ens va costar la cosa. Porca broma, eh?

Faena ben feta

Ací a ca nostra enganxar cartells allà on siga, certament, ho hem vist unes quantes vegades, sobretot per festes. Però sembla que encara que els diuen que així no s'ha de fer, segueixen amb la seua. A vore, que no hi ha llocs millors on ficar els cartellots de No estacionar que grapats als arbres? A banda que, estèticament, no queda gens bé, els arbres no són per a aquests menesters, és què no tenen altres maneres de senyalitzar menys barroeres? No res, que ací sembla que el patrimoni botànic ara ha passat a convertir-se en patrimoni "mobiliari". Ja ens imaginem qualsevol dia veient les plantes amb

ve de la p gina anterior

retols enganxats a la tija o a les flors o fins i tots, als rams de les falleres, ben visible, cartellets amb "Prohibit circular. Comitiva fallera". Al temps!

La calle es suya

I si ja tenen dallonses grapant als arbres els cartellets de marres, que després allí es queden, que aquesta n'és una altra, també resulta que, independentment del dia o de l'horari, en posen un que serveix per a dos o tres dies seguits. Ja tant se val que el tall del carrer siga un dia o un altre, una hora o una altra o que només en siga un dia, amb un cartellet de tres dies ho solucionen. I si després sobren dies, no cal patir, la gent s'acostuma a tot. I si no, que es facen fotre! Que en aquest poble això de tallar carrers ho pot fer qualsevol, quan vol i com vol! Si ho fan els camions del formigó, que van amb la tanca al darrera, ficant-la quan volen... no ho podrà fer la policia? I després es queixen que els diguen de tot!

Carta blanca per engatar-se

Si la setmana passada parlàvem que la cavalcada del ninot va ser tota una exaltació del consum de begudes alcohòliques, i no precisament per l'exaltació de l'esperit faller ans el contrari atès les borratxeres que van destil·lar i desfilar, aquesta setmana fallera, perquè enguany ha durat si fa o no fa una setmana, l'ha superat amb escreix. A partir de la matinada els casals fallers, que cada vegada són més grans i ocupen més lloc, semblaven un riu (que ja en parlarem després dels rius, i no precisament geogràfics, tot i que podrien ser-ho), de gent desgavellada got a la mà circulant fent esses pels carrerons del poble que servien d'enllaç entre falles. Les bufes, curdes, mones, pedals, pets... i així amb un sense fi se sinònims d'adjectius etílics han tornat a ser el més destacable d'una festa que s'ha convertit, sense cap mena de dubte, en la màxima

exaltació del consum d'alcohol i del menyspreu dels drets de l'altre. Era tal la quantitat de gent que a les tantes de la matinada anava d'alcohol fins al cul, per dir-ho d'una manera fina, que encara ara no sabem què era primer: el ninot, la falla... o la botella de vodka. Un espectacle edificant i digne d'admiració, segur que ens el poden qualificar d'*interés turístico nacional*.

Hidrografia fallera (Això són les falles 1)

I si els rius de gent fent esses eren com els meandres de l'Amazones, què n'hauré de dir dels altres rius que es podien trobar a cada cantonada, com si allò fóra la platja de les Fonts d'Alcossebre. I no és un eufemisme, és una realitat palpable, bé, millor dit plantable (perquè la pots anar xafant a tota hora), fastigosa, que converteix cada carreró del poble en un torrent d'immundícia i amb aquella fortor tan coneguda dels pixadors mal netejats. Si ens apureu, amb trams contaminats per desembocadures sense continència o amb dipòsits de merda, i tampoc és un eufemisme, que obligaven els vianants que els vorejaven a fer vinga bots per circumdar-los. I això nit rere nit i amb el vistiplau de la concurrència fallera i policial, que devia estar pel terme vigilant les carxofes... Com ja vam dir la setmana passada, titola a mà o parrús ventilant-se, no hi

quedava portal que no rebera un bany de pixum. Si la setmana passada n'eren uns pocs sortits de la cavalcada, ara, en plena faena fallera, semblava haver-se produït una versió coenta de la multiplicació dels pans i els peixos... I això són les falles, com diuen els entrenadors!

Que ha passat res? (Això són les falles 2)

Però si açò ens podia semblar fastigós, que podríem dir d'aquesta mena de bogeria que representà tirar coets a tota hora i a qualsevol lloc! Igual que amb les pixarades, no hi havia carreró que no servira al ferm propòsit de fer experimentar el soroll i la bogeria salvatge de veure com finestrals, clavegueres, panys de portes, papereres i un llarg etcètera d'elements del patrimoni privat o públic, quedaven fets pols amb cada detonació coetera. Qui era el que deia que s'havia de respectar la normativa existent i que si no es sancionaria? No us agradaria saber quantes denúncies hauran incoat els nostres "desapareguts" municipals estos dies? I si no, ja veureu quan isquen el regidor del ram, Marzal, i el seu cap de policia, Parra, fent una valoració de les festes i diguen que tot ha anat tan bé. I per cert, què hi ha de la normativa autonòmica que obligava els pares dels xiquets menors a anar amb una autorització, sempre acompanyats d'un adult, per poder llençar petards? O la prohibició dels menors de vuit anys que, en cap cas, podien llençar-ne? Doncs, no! Falles no pot ser sinònim mai de fer el que a un li vinga en gana quan li vinga en gana. Dir que açò és una autèntica república bananera seria fer un elogi del nostre sistema.

Vibracions (Això són les falles 3)

I del soroll nocturn? Més val no parlar-ne. Si les finestres de les cases properes als casals pareixien tremolar de temor! Fins i tot a més

continèa a la p g. 14

Encara el 8 de març

text JOAN HERAS

Fa uns quants dies commemoràvem, de nou, el dia de la dona –o també dit originàriament- dia de la Dona Treballadora.

Feia anys que a l'institut on ara treballo aquesta data –com tantes d'altres- passava sense pena ni glòria, potser a tot estirar amb algun comentari aïllat fet entre el professorat –especialment entre el personal femení- o amb alguna referència tangencial a classe. Aquest any, però, la cosa ha anat d'una manera diferent i, potser mogudes per la revifalla de les reivindicacions simbolitzades en colors, com el nostre groc- van preparar uns llacets liles que moltes professores i alguns –menys- professors vam lluir durant tota la jornada. La commemoració de la jornada es va completar amb l'enganxada en diversos indrets de pas de l'institut de la bonica, coneguda i punyent *Divisa* de la maria mercè Marçal:

A l'atzar agraeixo tres dons:
Haver nascut dona,
De classe baixa i nació oprimida.
I el tèrbol atzur de ser tres voltes rebel.

El breu poema ens empeny a la necessitat de la revolta, d'una revolta potser desorientada i sense maximalismes però una revolta, en definitiva, necessària. Si som conscients de les determinacions socials i polítiques que recobreixen el gènere, la condició social o la identitat nacional –entrelligant-se les tres com una heura que creix plena de vida- ens cal la revolta com una actitud quasi física, instintiva i ideològica alhora, si volem que la societat marceixi discriminacions i opressions diverses –diverses cares de la mateixa moneda- i permeti que la vida s'escampi, més lliure i clara, com una dansa natural.

Fronteres

I el llacet lila a la solapa com si fos un signe d'interrogació enorme. Per què el porteu avui, aquest llacet? I les noves preguntes després de la primera resposta.

- I vosaltres penseu que avui les dones, aquí, teniu garantits de veritat els mateixos drets que els homes?

D'entrada, el silenci com a resposta, els dubtes com a segona resposta. Sí, em sembla que sí. Però potser no... El context de l'institut ofereix un paisatge net de discriminacions. Però de seguida hi ha esclatxes: una noia diu que a casa a ella li fan parar la taula i estendre la roba i al seu germà no, una altra apunta que hi ha problemes perquè a la feina no volen dones que es quedin embarassades i un noi parla del sexisme que encara es nota als anuncis de la tele malgrat que no sigui tan descarat com anys enrere. Comentem el concepte clàssic del feminisme del "sostre de vidre" i els recomano que mirin les notícies i es fixin, per exemple, en la proporció d'homes i dones que assistiran als funerals d'estat de l'Hugo Chávez. I finalment ens centrem una bona estona a analitzar amb quina naturalitat assumim que en el conclave que ha d'escollir el nou papa de Roma no hi ha ni una sola dona perquè

l'Església catòlica continua prohibint, en ple segle XXI, que les dones puguin ser capellanes i bisbesses

Sens dubte, doncs, avui encara és ben necessari parlar el 8 de març i cada dia de les desigualtats evidents que pateix d'una manera o altra amb més brutalitat o més subtilment, la meitat de la població. Sens dubte, la reflexió és necessària per prendre consciència de la realitat, de les realitats que configuren la realitat. D'això el senyor Ministro de Educació en dirà adoctrinar perquè el que en realitat es fa és fomentar la consciència, l'anàlisi de la realitat i l'esperit crític. Ara, és cert, ho confesso: se'm fa difícil imaginar al ministre espanyol d'educació, tan torero com és, amb un llacet lila.

ve de la p gina anterior

d'un els devia fer gustet tanta vibració! La música estava a tal intensitat que dos persones a un metro no s'entien entre elles! De bojos! I no passa res. I això són les falles! Algú s'ho hauria de fer mirar.

Una torrentera de brutícia (Això

són les falles 4)

I una última cosa, algú els hauria de dir a les comissions falleres que està molt bé fer-se dinarots i soparots, però després, les restes de les fideuaes o paelles que cauen de l'escuranda també estaria bé que les arplegaren i no quedaren mig

escampades pel darrere dels casals. En alguns llocs, els carrers es convertien en autèntics rius de fideus i arròs. Si pareixia que estàvem a l'edat mitjana quan la merda anava pel mig dels carrers! Bé, potser no ho pareixia...

III TROFEU FALLER DE PILOTA A MÀ

text i foto GREGORIO SEGARRA

El tercer Trofeu de Falles de pilota a mà, disputat en el Frontó de l'IES Joan Corominas de Benicarló, no va tenir altre color que el blau de la parella de Meliana formada per Paco Campanero i Víctor Bueno. Estos van fer valdre la seua condició de favorits pràcticament des del primer punt d'una partida pactada a 41 en la qual els locals Iván Peña i Cristian Esteller tan sols van oferir certa resistència en els primers compassos atés que, després de l'empat a dos, els de Meliana sempre van anar per davant, ampliant poc a poc l'avantatge fins al 41-24 final.

La partida va ser presenciada per prop d'un centenar d'aficionats, entre els quals es trobava una nodrida representació de les falleres i fallers de la ciutat, realitzant el servei d'honor les falleres Major i Infantil.

Jornada de formació dirigida a pares d'esportistes organitzada per la regidoria d'Esports

text VICENT FERRER

La regidoria d'Esports de l'Ajuntament de Benicarló va oferir, a pares i mares de joves esportistes, una jornada de formació, en l'Auditori Municipal, en la qual es van presentar quatre ponències molt interessants, cadascuna buscant un major coneixement del món de l'esport, en aquesta ocasió del futbol.

La primera, presentada per Jordi Lores, tracta dels rols negatius dels pares en la formació esportiva dels seus fills, oferint una llarga llista d'exemples de coses que els pares mai deuen fer.

La segona, molt important va dur per títol www.futbolconrespeto.com i va ser impartida pel tècnic municipal d'esports José Luís Ferreres, on es va destacar la importància del joc net, respecte al contrari i saber encaixar amb esportivitat les derrotes quan succeeixen, doncs d'elles es poden traure sempre lliçons positives.

No podia faltar la figura de l'àrbitre, tema de la tercera ponència, que va presentar Juan Antonio Fernández Marín, exàrbitre internacional, llicenciat en Psicologia i formador de l'Escola Nacional d'Entrenadors de la Real Federació Espanyola de Futbol, que va destacar la sempre difícil tasca de dirigir un partit, sempre en el punt de mira de totes les crítiques.

La quarta i última ponència va ser presentada per Bernardo

Vert Boyer, psicòleg del Vila-real CF, sobre la relació amb els pares en un club de futbol, presentant com exemple el cas del Vila-real CF, aportant importants eines sobre com gestionar de manera eficient i productiva les relacions entre els pares dels joves esportistes.

Sens dubte una jornada en la qual tots els assistents van poder extraure bones i interessants conclusions pràctiques, però amb un missatge diàfan, que els pares deuen participar de forma més activa i productiva en la formació esportiva dels seus fills, com a part del seu procés educatiu i formatiu, del qual ells són molt importants.

Senyora Garcia:

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista...

text **EL LECTOR**

Mire senyora Garcia, això de les patrulles nocturnes es veia vindre. Jo ni estic a favor ni en contra, però allà on no arriben les forces de l'ordre algú se n'ha de fer càrrec. És molt frustrant vore com, una vegada i una altra, entren a la teua propietat i et foten allò que amb tant d'esforç has aconseguit. Els que ho han sofert saben el que es sent. Principalment una gran impotència, un sentiment difícil de pair perquè per molt que li busques una explicació o una justificació, no la pots trobar. Aquesta es manifesta encara més quan te n'adones que per més que denúncies i denúncies, no aconsegueixes res. Les coses que t'han robat o furtat, ja no les tornes a vore mai més. Aquesta barreja de sensacions fa que el llauradors hagen decidir formar patrulles nocturnes per tal d'arribar una mica més enllà. Esperem que no hi haja cap incident i que las mesura servezca de forma preventiva. Però el que no té cap sentit és això de les estadístiques dels increments i decrements de denúncies. Només cal recordar allò del pollastre estadístic per tal d'adonar-nos a quin nivell de ridícula poden arribar les dades. Per cert, magnífic el disseny del símbol de les patrulles, uns rats penats de la carxofa.

Aquesta setmana m'ha impressionat molt la darrera pàgina. "Concert del ninot". No cal dir que a aquest magne esdeveniment ja li hem atorgat la categoria de "tradicional", que al nostre poble els títols nobiliaris ens regalem sense pedigrí. Perdona, senyora Garcia, però no li sembla que en aquest titular hi ha dues paraules incompatibles una amb l'altra? Podem relacionar "concert" amb "ninot"? Rotundament no. Amb la segona paraula podem combinar conceptes

com ara "xarlotà", gatera, mal gust, procacitat, intoxicació etílica o disbarat. Per això jo penso, modesta però enèrgicament, que s'hauria de

escriure una novel·la com el Quixot però no se m'acudiria mai copiar-la. Què vol que li diga, senyora meua?

Es veu que la setmana passada al nostre poble no hi havia res més que falles. Una notícia al voltant d'això que s'anomena plantà de les falles i que cadascú fa quan li rota la punta del penjoll. El mateix que passa a l'hora de tallar carrers. Que feia molt de vent? I quan no fa vent al nostre poble? Que si posem pantalles perquè ens pot caure això que s'anomena "monument"? Si no ens gastarem eixa barbaritat de diners en encarregar unes coses de dubtós gust potser no patiríem tant per les inclemències meteorològiques.

Me n'he rigut molt amb el text del nou col·laborador -al que li dono la benvinguda i desitjo que siga més constant que tants d'altres que han passat per aquestes pàgines- perquè m'he vist reflectit. M'estava veient a mi mateix seguint fil per randa tot el que diu. L'animo a escriure el mateix però sobre el calaix dels calçotets. Si no ho fa ell, ho faré jo.

Els de la colla dels tafaners l'han clavada. Si que és una vergonya el que passa amb el parlar dels nostres fallers i dels nostres polítics. S'ha arribat a un grau d'imbecilitat difícilment superable, però que any rere any ens sorprèn perquè sembla que no té sostre. També cal destacar la vergonyosa exhibició i dispensació de begudes alcohòliques al llarg i ample de la cavalcada del dissabte. Un altre suggeriment. Per a properes edicions, que es diga "la cavalcada dels borraxos", que s'ajusta més a la realitat.

No tinc res a dir respecte a les doctes paraules del membres de la comissió d'experts fallers que, una vegada més, l'han clavada. Haurien d'enviar una còpia totes les falles i, especialment, a l'òrgan que les governa i coordina.

canviar el nom d'aquest esdeveniment. Per exemple, i vist com van vestits els xiquets, es podria anomenar "concert de les disfresses", i que la vestimenta tingués alguna cosa a veure amb les cançons interpretades. Només és una idea per a no seguir pervertint el nostre llenguatge, encara que me n'adono que això si que és una causa perduda contra la que només podem utilitzar la fotesa.

Més falles, tira-li! Resulta que uns artistes locals han copiat un altre de la competència. Llenya al foc. A més a més van i guanyen un premi d'eixos que generosament es reparteixen per les falles. Total, que l'autor del disseny se n'assabenta i ja està el cacau en dansa. Que cadascú trega les seues conclusions. A mi també m'agradaria

Important victòria del Castell de Peníscola FS Benicarló a Melilla que el permet seguir líder en solitari de la Segona Divisió

text i fotos VICENT FERRER

MELILLA: Yiyo, Rafita, Kike Barroso, Kiko, Flores, cinc inicial; Dani, Fernán i Francis.

2 CASTELL DE PENÍSCOLA FS BENICARLO: Iván, Uge, Aarón, Charly Maza, Diego Blanco, cinc inicial; Juanito, Juan Carlos, Miguel, Jacobo, Gonzalo i Marc Areny.

ÀRBITRES: Cotes García i Elena Pedrós, del col·legi andalús. Ensenyaren tarja groga als locals Kiko i Kike Barroso; al visitant Marc Areny.

GOLES: 0-1 min. 3, Diego Blanco. 1-1 min. 37, Flores. 1-2 min. 38, Aarón.

Important victòria l'aconseguida pel Castell de Peníscola FS Benicarló en una pista complicada com la del Melilla, que permet a l'equip seguir com líder en solitari de la Segona Divisió, a falta sols de quatre partits per al final de la Lliga. Per a això els de Ricardo Iñiguez van haver de treballar a fons atès que el rival ho va posar sempre molt difícil, però els del Baix

Maestrat van tirar d'ofici en els moments més complicats del partit per a fer-se amb la victòria final.

Partit disputat de poder a poder, amb forts sistemes defensius i ràpids contraatacs per ambdues parts, el que va significar treball per a ambdós porters. El Castell va obrir aviat el marcador, després d'un dur tir que va rebutjar Yiyo i que va aprofitar Diego Blanco amb el seu habitual oportunisme. El gol va donar major tranquil·litat al quintet visitant, que va saber frenar els intents locals per igualar el marcador, anant-se'n al descans amb aquest resultat.

En la segona parteix la mateixa pel·lícula, amb molta pressió del conjunt de Melilla buscant la igualada, que va trigar a arribar, després d'una jugada per la banda i centre enrere que Flores va enviar a la xarxa sense que Iván pogués fer res per a evitar la igualada. Amb l'empat es Castell va pressionar per tota la pista i de nou Aarón va ser clau, ja que li llevava el baló al porter i marcava a porta buida. Gol que va obligar a l'entrenador local a demanar un temps mort i jugar fins al final amb Rafita com a porter jugador, però els del Baix Maestrat van saber defensar bé i al final es van emportar els tres punts a la península.

LO BUNYOL AGAIN

text RODOLFO SERRANO

PACO DELCASTILLO

Aquesta passada setmana no hi va haver futbol. És clar, eren falles. I si són falles, són falles i no és res més. La gent es posa la brusa a coloraines i el mocadoret o la blavobufanda i au, al carrer. M'agrada vore tanta gent pel carrer. Acostumat com estic a la visió lúgubre que ofereix Benicarló en cap de setmana és un goig gran poder anar saludant a costat i costat. M'agrada vore tanta gent al carrer i més a partir de segons quines hores. És divertit, fas una ronda per uns quants xiringuitos fallers, et fas uns quants cubalibres amb cocacola d'aqueixes d'envàs ben gros i ginebra aproximadament de marca i, au, festa grossa.

Definitivament vaig aprofitar per fer una exhibició pública i impúdica de la meua dèria bunyolera. Vist que ja eren falles i ningú, però és que ningú, havia tingut el detall de concedir-me un bunyol en cap de les seues múltiples varietats, vaig tirar el carro pel pedregar i jo mateix em vaig atorgar tots els bunyols que em va donar la gana. Vaig sortir quatre nits i en les quatre vaig aconseguir que hom s'adonara que jo, sí, jo, també tenia els meus bunyols. La primera sortida la vaig fer amb un bunyol d'abadejo que vaig penjar a la solapa de la rebeca. Em va costar dur a terme l'operació. Primer, amb una absurda història de si era divendres i era quaresma vaig haver de convèncer la dona perquè fera bunyols d'abadejo, que no es pot menjar carn, dona, que ja ho saps tu, que això és de jodíos (llegim-ho bé açò, per favor). Me'n vaig fotre deu i, quan ella no mirava, me'n vaig posar un a la butxaca dels pantalons. Arriscat i fins i tot fastigós però efectiu. A l'hora de sortir de casa vaig agarrar lo meu bunyol i amb una agulla saquera li vaig fer un forat al mig i per l'orifici hi vaig passar un trosset de fil de palomar. Després ja va ser més fàcil. Vaig passar el fil pel trauc de la jaca i au, a lluir bunyol pel poble. Quina sensació! Tothom em mirava amb admiració. Fins i tot –n'estic segur– algun faller amb un bunyol d'algun metall preciós deguera sentir enveja, sana enveja, enveja fallera. La llàstima és que no ho vaig preveure tot i quan me'n vaig adonar tenia una llàntia d'oli immensa a la solapa que m'havia travessat camisa i samarreta d'imperio (només un tirantet, per sort). Quan vaig arribar a casa, amb el meu bunyol ben rebregat i amb restes de purpurina i d'unes altres coses que no vénen al cas per escatològiques i abans de beure'm una llimonada de paperet, me'l vaig cruspí. Ja se sap que el que es tira no és bo per ningú.

El segon dia vaig optar ja per la professionalitat. Vaig anar directe a una d'aqueixes xurreries que com a bolets van aparèixer la setmana passada per tots els cantons de Benicarló. Em vaig quedar en una que deia: "Boñuelos de crema". Dic, iep, estos són los meus. Jo només en volia un però el venedor, que estranyament com en altres ocasions que l'he vist pel poble no em voler donar res per llegir que diguera Atalaya, em va dir que es venien a pes i que un no pesava prou, que allò era tot vent i una mica de sucre. Me'n vaig haver de menjar mitja dotzena. Em van vindre bé per

coure tot el líquid que ja duia al cos. A més, que jo tornara a lluir un bunyol bé s'ho valia. Vaig repetir l'operació del dia anterior amb l'agulla saquera i el fil de palomar. Hi vaig haver d'afegir un imperdible perquè havia canviat la jaqueta per una samarreta de propaganda d'una pirotècnia local, en no haver trauc, em vaig haver d'espavilar. La crema em va regalimar pitral avall però porcales com sóc, amb un parell de llepades ho vaig solucionar tot. Penso, sincerament, que aquest bunyol encara va provocar més admiració que el del dia anterior. No me'l vaig cruspí perquè, de tan gat com anava, vaig provar tres o quatre vegades de menjar-me'l per l'orella i com que no hi va haver manera vaig haver de desistir i el vaig llençar al mig del carrer.

En aquestes dues nits ja m'havia fet un públic. La falsa modèstia és pecat. Sabia que un nombrós grup de fallers esperaven amb expectació el meu bunyol. I jo no podia decebre ningú. Vaig tornar a optar per la professionalitat. Vaig tornar al meu amic el d'Atalaya i vaig mirar què deia a la pissarra. Dic tira, avui l'hem de fer ben grossa. En un principi vaig estar dubtant entre un xuxo farcit de xocolata o un tros d'una cosa que es diu porra. Però vaig alçar el cap i a un paperet que tenien al costat de les papes deia: "Higos albardados. Dos euros la unitat". Osticana. Amb una figa asbardà seré lo puto rei del bunyol fallero. Dic, au, pose-me'n tres, una per a la dona, una altra per a mi i l'altra serà el meu bunyol d'avui. Vaig guardar amb cura la de la dona en un mocadoret de paper i me la vaig posar a la butxaca dels pantalons per quan arribara a casa. Una altra me la vaig fotre d'immediat i amb l'altra vaig repetir l'operació de l'agulla saquera i el fil de palomar. No em va caldre l'imperdible perquè aquesta vegada em vaig penjar el meu bunyol-figa en un trauc de la camisa. Tots se'n feien creus. Xe, això sí que és una cosa valenciana-valenciana. I com més m'ho deien jo més content, i com més content, més caldo i com més caldo, més bufa. L'arribada a casa va ser gloriosa. La dona m'esperava dreta que havia quedat amb unes amigues pe anar-se'n a la despertà. Vaig fer un intent amorós d'oferir-li la figa que duia embolicada en un tovalló de paper. Posa-te-la als ous, borratxo, més que borratxo. És clar, no me'n va quedar d'altra que menjar-me-la. No se'm va assentar bé. No. Jo havia arribat a casa amb cinc o sis cubalibres al cos i vuit o deu gotets de vi dolcet i com si no res, però aquella figa em va fer mal i vaig acabar traient l'olleta del llevat. Em vaig gitar i vaig notar com empanava el meu bunyol cada vegada que voltava per aquell llit que es menejava tot. Siga com siga, havia triomfat novament.

Per no fer-ho llarg. L'última nit, amb un públic fidel que ja em seguia anara on anara, vaig acabar per triomfar novament amb –atenció, molta atenció– un dònut. Sí, sí, un dònut. Em passejava tot ufanós pel poble amb el meu bunyol-dònut quan, ai, ai, ai, em trobo l'amo d'aquesta casa. Ie, ie, gatolí, que ja has fet la crònica del futbol? La què, la què? Sí, tens un bunyol molt bonic però això no t'eximeix de fer la teua faena. Tenia raó. Allà va.

Diumenge que ve, a les cinc de la tarde, juguem al camp del Vinaròs. Fa més de quinze anys que no vaig a vore un partit a Vinaròs. Y hasta aquí puedo leer.

Els partits guanyats el cap de setmana ho van ser amb marcadors amplis

text i fotos VICENT FERRER

Tot i les festes falleres, alguns dels equips del Club Bàsquet Benicarló van disputar partits durant el cap de setmana.

INFANTIL MASCULÍ 63-46

L'infantil masculí jugava diumenge de matí contra'l L'Alcora, en partit corresponent a la jornada 17. Malgrat haver guanyat en el partit d'anada, els benicarlandos no es van confiar i es van posar per davant en el marcador des del principi i a poc a poc van anar augmentant la diferència en l'electrònic. Es va aconseguir una victòria bastant còmoda, que a més els deixa amb el bàsquetaverage a favor davant un dels seus rivals directes en la classificació.

CADETE MASCULÍ 84-44

També van guanyar els cadets, que van jugar just després de l'equip infantil. Es van enfrontar al BC Peníscola, en un partit que van dominar de principi a fi. Amb aquesta victòria, l'equip cadet ja en suma dos de seguides. El club espera tenir la mateixa sort en la pròxima jornada, en la qual enfrontarà al CB Vinaròs Servol.

JUNIOR FEMENÍ

El junior femení es va desplaçar el divendres, per a

disputar davant el Morella el partit que es va ajornar a causa del mal temps fa un parell de setmanes. Les de Morella van demostrar la seua potència de joc i poc van poder fer les xiques, que sempre es van veure per darrere en el marcador. El resultat final va ser de 75-13.

Altre desplaçament complicat van tenir el diumenge, atès que van viatjar fins a València per a enfrontar-se al Picken Claret, equip que suma una única derrota en tota la segona fase de competició. Igual que va passar a Morella, les benicarlandas van anar sempre per darrere i van tornar a sumar altra derrota contundent. Finalment el marcador va quedar 81-27.

SÈNIOR MASCULÍ 67-50

El diumenge a la tarda el sènior benicarlando va rebre al CB Massamagrell, equip classificat dues posicions per davant en la classificació. Sabent des d'un principi que anava a ser un partit difícil, els jugadors van començar amb un parcial en contra de 4-11, en els primers minuts; però abans de finalitzar la primera part van reaccionar per a arribar al descans amb una desena punts per davant, gràcies a l'encert exterior. Malgrat patir alts i baixos al llarg de la resta del partit, la bona actitud mostrada per part dels jugadors, va permetre a l'equip mantenir la diferència aconseguida i fins i tot augmentar-la.

DEVOCIÓ AL SANT CRIST DE LA MAR

text i foto REDACCIÓ

Tretze mil fidels devots del Sant Crist de la Mar de Benicarló ho van acompanyar dijous en la tradicional Processó de Pujada. El trasllat de la sagrada imatge es va realitzar, com és habitual, nou dies abans del Diumenge de Rams. Els benicarlandos s'acosten quan cau el sol a la parròquia de Sant Pere, al costat del port, on es venera durant tot l'any a la imatge. Allí renoven la promesa realitzada pels seus avantpassats, quan fa prop de set-cents anys van ser guarits pel crist arribat amb barca de la pesta que assotava el municipi. Des d'aqueixa data els benicarlandos no falten a la cita i acompanyen a la imatge fins al centre del municipi. Els benicarlandos van canviar per unes hores la brussa fallera per les seues millors gales, els petards pel ciri i l'avalot faller pel profund sentiment religiós que sempre desperta el Sant Crist.

Enmig d'un majestuós silenci trencat tan sols pel retrunyir dels tambors, el patró dels mariners iniciava poc després de les nou de la nit el camí que el va traslladar al centre del municipi des del barri mariner.

La barca que va encallar en el port i l'afecte dels benicarlandos va ser el millor mitjà de transport per a acostar-lo fins a Santa María. Enguany el tancament de la Parròquia de Sant Bertomeu, que serà condicionada per a acollir la seu de l'exposició de La Llum de les Imatges, va obligar a variar el tradicional recorregut de la processó. Així, la barca que trasllada al Crist va solcar els carrers fins a la Parròquia de Santa Maria, que enguany acollirà la Novena en el seu honor. Ni aquesta circumstància ni el fet que els monuments fallers ja estigueren instal·lats en els carrers del municipi, van restar majestuosidad i recolliment a la processó. I a coll feia la seua entrada el Crist en aquesta parròquia, abrigallat per l'himne que en el seu honor entonen els benicarlandos cada any.

